

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Bjowulfs Drape. Et Gothisk Helte-Digt fra forrige Aar-Tusinde af Angel-Saxisk paa Danske Riim

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. XXVI. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1820_353A-txt-shoot-idm905.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Dog, end ikke her kan vi standse, thi vi har et Angel-Sachsisk Kvad for os, ikke blot helliget en Nordisk Helts Ihukommelse, men fuldt af Nordiske Old-Sagn, og, *vel* at mærke, paa det Venligste stemt mod *Danmark og Dansk*. Tager jeg ikke meget fejl, da bestemmes Kvadet herved en Fødsels-Tid, der ei ligger langt fra Overkomsten, og før endnu de danske Hedninger ved deres Vikings-Tog havde gjort sig bekendte og forhadte paa Øen. Jeg veed meget vel at xxviiidenne Paastand vil synes Somme for dristig; men jeg tør alligevel mene, der er intet Vovet i den, især da man, ved denne Regning, netop føres til den Tid, da vi veed, den Angel-Sachsiske Poesie stod i feireste Blomster. Det var nemlig efter almindelig Beretning Aar 787, i Kong *Offas* Dage, at de Danske første Gang som Fjender gjæstede Øen^{*Ch. Sax. (Ed. Gibs) 64, og Chronol. Sax. ad calcem Bedæ (Ed. Whel.) 524.}, og lad end Aars-Tallet være usikkert, Tids-Rummet kunde man dog ei tage Feil ad. Nu veed man, at netop paa Overgangs-Punkten fra det syvende til det ottende Aarhundrede, staae begge de berømte Digtere: *Cædmon og Ealdhelm* (Oldhjelm) hvis Jævning man vist maa finde i nærværende Kvads Forfatter, hvis han ikke netop var En af de To^{*Cædmon}, som allerede var en gammelagtig Mand, da han gik i Kloster, er ventelig død omtrent paa samme Tid, som hans Abbedisse, Moder *Hilde*, der hensov 680, (Beda 320-32) og Ealdhelm døde 709. Chr. Sax. 50.. Vil man indvende, at herved tages igjen for lidet Hensyn paa Overkomsten, da betænke man, at saalænge Angel-Sachserne var Hedninger, havde de bestandig Samkvem med Norden og drog Forstærkning derfra, samt at *Nordhumberland*, det egenlige Sæde for den Angel-Sachsiske Poesie og Vidskab, blev baade senere indtaget af Nordboer, og senere christnet end den sydlige Deel. Først Aar 547 stiftede *Ida* Riget i Nordhumberland, 627 xxviiiidøbde *Paulinus* Kong Edvin^{*Ch. Sax. 19 og 28.}, fra denne Tid til de Danskes første Indfald er 160 Aar, og, ligesom man altid gjerne i slige Tilfælde tager Middel-Tallet, er det her nødvendigt, for at faae en Tid, da Christdommen, som Digtet forudsætter, var almindelig udbredt, og dog en Tid, da man endnu huskede paa de gamle Sagn: ved at tage Middel-Tallet, staae vi igjen ved Aar 700, hos Cædmon og Ealdhelm, og der skulde da vist Meget til at drive os derfra. Her vil vi da standse, og ei bryde Hovedet med Gjætninger paa Ophavs-Manden, som, med de Efterretninger vi har, neppe kan avle nogen rimelig Formodning. Havde Beda ikke forbudet det, da maatte vi nødvendig, især efterat have sammenlignet nærværende Kvad med hin store Digtets bibelske Paraphras^{*Vel har Hicles fradømt Cædmon Paraphrasen}, men naar man læser den ret, med Bedas 4de Bogs 24de Kapitel ved Siden, og skyder ud, hvad der øiensynlig er skudt ind, skal man nok see, at Historien hjemler ham den, og at den hverken er for ringe til hans Rye, eller til at betegne den Angel-Sachsiske Poesies herligste Alder. lade ham have Æren, til en Anden meldte sig med bedre Adkomst; men nu gaaer det vel ikke an^{*Beda siger nemlig (327) nihil unquam frivoli et supervacui Poematis facere potuit, sed ea tantummodo, qvæ ad religionem pertinent, religiosam ejus lingvam decebant, og skjøndt man nu vel kunde bevise, at Kvadet om Bjowulf hverken var frivolum eller supervacuum, tør jeg dog ikke forstaae Bedas Ord anderledes, end at Cædmon slet ikke digtede om verdslige Ting.}, og saalænge man, xxixsom jeg, ikke har seet andet af *Ealdhelm*, end nogle forkonstlede latinske Riim, kan han, som ellers er den Eneste med stort Skjalde-Rygte, neppe foreslaaes til et saadant Barns Stiffader^{*Var Ealdhelm os derimod bekjendt, som en anden Cædmon, da maatte han blive Manden}, thi han, siger Krøniken, sang netop om verdslige Ting til Folke-Gammen, og skal, efter hans Lovtalers Forsikkring, været Mester over alle Mestere i Angel-Sachsisk Skjaldskab. Gales Scriptores V. I. p. 342..